ای مردم، همانا الله پاک است و جز پاکیزه نمی‌پذیرد و الله مؤمنان را به آنچه امر نموده که پیامبران را امر کرد

از ابوهُرَیره رضی الله عنه روایت است که می‌گوید: رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّ اللهَ طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا، وَإِنَّ اللهَ أَمَرَ الْمُؤْمِنِينَ بِمَا أَمَرَ بِهِ الْمُرْسَلِينَ، فَقَالَ: {يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا، إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ} [المؤمنون: 51] وَقَالَ: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ} [البقرة: 172] ثُمَّ ذَكَرَ الرَّجُلَ يُطِيلُ السَّفَرَ أَشْعَثَ أَغْبَرَ، يَمُدُّ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ: يَا رَبِّ، يَا رَبِّ، وَمَطْعَمُهُ حَرَامٌ، وَمَشْرَبُهُ حَرَامٌ، وَمَلْبَسُهُ حَرَامٌ، وَغُذِيَ بِالْحَرَامِ، فَأَنَّى يُسْتَجَابُ لِذَلِكَ؟»: «ای مردم، همانا الله پاک است و جز پاکیزه نمی‌پذیرد و الله مؤمنان را به آنچه امر نموده که پیامبران را امر کرد و فرمود: {يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا، إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ} [مؤمنون: ۵۱] (ای پیامبران، از پاکی‌ها بخورید و کار نیک انجام دهید؛ من به آنچه می‌کنید آگاهم). سپس شخصی را ذکر نمود که سفر طولانی کرده و ژولیده مو و غبارآلود است و دستانش را به آسمان بلند کرده و می‌گوید: پروردگارا! پروردگارا! حال آنکه غذایش حرام است و نوشیدنی‌اش حرام است و لباسش حرام است و با حرام تغذیه شده است، پس چگونه دعای چنین کسی اجابت می‌شود؟».

[صحیح است] [به روایت مسلم]

پیامبر صلی الله علیه وسلم خبر می‌دهد که الله تعالی پاک و قدوس و منزه از هر عیب و نقص و موصوف به کمالات است؛ و از اقوال و اعمال و اعتقادات تنها مواردی را می‌پذیرد که پاک باشند و خالصانه برای الله و موافقِ راه و روش پیامبر صلی الله علیه وسلم باشد. و نباید به الله متعال تقرب و نزدیکی جست مگر به همین ترتیب؛ و از بزرگ‌ترین عوامل پاک شدن اعمال مؤمن آن است که غذایش پاک و از راه حلال باشد، اینگونه عمل او نیز پاک می‌شود. از این‌رو الله تعالی مؤمنان را به همان امر نموده که پیامبران را امر کرده است: حلال‌خوری و عمل صالح؛ چنانکه فرموده است: {يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا، إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ} (ای پیامبران، از پاکی‌ها بخورید و کار نیک انجام دهید؛ من به آنچه می‌کنید آگاهم) و همچنین فرموده است: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ} (ای کسانی که ایمان آورده‌اید، از پاکی‌هایی که روزی شما کرده‌ایم بخورید). سپس پیامبر صلی الله علیه وسلم نسبت به حرام‌خوری هشدار می‌دهد که باعث فاسد شدن عمل می‌شود و از پذیرش آن جلوگیری می‌کند، هرچقدر هم اسباب پذیرش آن عمل قوی و آشکار باشد، از جمله: نخست: طولانی بودن سفر در طاعاتی مانند حج و جهاد و صلهٔ رحم و سایر موارد. دوم: پراکنده بودن موها به دلیل شانه نزدن آنها و تغییر یافتن رنگ او و لباسش به دلیل گرد و خاک. این یعنی او مضطر و ناچار است [و دعای مضطر به اجابت نزدیک است]. سوم: بلند کردن دست‌ها برای دعا. چهارم: توسل به الله با نام‌های او و پافشاری در دعا با گفتن: پروردگارا! پروردگارا! با وجود این اسباب اجابت، باز هم دعای او شنیده نمی‌شود؛ زیرا غذا و نوشیدنی و لباس او حرام است و با حرام تغذیه شده است؛ لذا استجابت دعای کسی که چنین وصفی دارد، بعید است؛ و چگونه باید دعا و خواسته‌ی او اجابت شود؟!

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/4316